Tom (Volume) XXXII - 1962

Zeszyt (Fascicule) 2

Kraków 1962

STANISŁAW GEROCH

Otwornice z rodzaju *Thalmannammina* i *Plectorecurvoides* w dolnej kredzie Karpat fliszowych

(5 fig.)

Thalmannammina and Plectorecurvoides (Foraminifera) in the Lower Cretaceous of the Flysch Carpathians

(5 Figs.)

Treść. Zaproponowano rozszerzenie definicji rodzaju Thalmannammina (Pokorný 1951) oraz podkreślono związek między Thalmannammina i Plectorecurvoides. Podano sposób ilustrowania układu komór w spirali tych otwornic należących do rodziny Lituolidae. Opisano dwa nowe gatunki Thalmannammina neocomiensis n. sp. i Plectorecurvoides irregularis n. sp.

WSTĘP

Systematyka Lituolidów, zwłaszcza w zakresie rodzajów Recurvoides, Thalmannammina i Plectorecurvoides jest jeszcze mało poznana. Dotychczas nie wiadomo, w jakim stopniu skomplikowany nieraz kształt spirali u tych otwornic jest cechą rodzaju czy gatunku, a w jakich granicach jest objawem różnic generacji lub zmienności osobniczej: Dodatkową trudność sprawia deformacja skorupki często spotykana u Lituolidae. Natomiast okolicznością sprzyjającą w badaniach Lituolidae jest znaczna przeźroczystość ich skorupek zanurzonych w płynie immersyjnym, zwłaszcza o współczynniku załamania światła zbliżonym do wartości współczynnika kwarcu. Umożliwia to w znacznym stopniu oglądanie wnętrza skorupki bez wykonywania cienkich płytek lub naszlifów.

Niniejsza notatka informuje o lituolidach Thalmannammina neocomiensis n. sp., Plectorecurvoides irregularis n. sp. i P. alternans N o th z dolnokredowego fliszu Karpat. Przeprowadzono tu również próbę graficznego przedstawienia budowy wymienionych lituolidów, aby ułatwić rozpoznanie kształtu ich spirali i związku, jaki zachodzi między rodzajami Thalmannammina i Plectorecurvoides.

OPIS GATUNKÓW I UWAGI DOTYCZĄCE DEFINICJI RODZAJÓW Rodzaj: Thalmannammina Pokorný 1951, emend. Geroch

Genotyp: Haplophragmium subturbinatum Grzybowski. Występowanie: Karpaty, Alpy, walanżyn — eocen. Diagnoza: Według V. Pokornego (1951, 1958) rodzaj Thalmannammina ma skorupkę zwiniętą wokół dwu osi do siebie prostopadłych w ten sposób, że oś zwinięcia zmienia swój kierunek na przemian co pół skretu.

Definicja ta wydaje się jednak zbyt wąska i nie dopuszcza tej dużej zmienności, jaką obserwuje się u otwornic aglutynujących. Zbyt ograniczające jest w tej definicji wyznaczenie dwu prostopadłych osi zwinięcia spirali. Ta cecha mogłaby pozostać co najwyżej cechą gatunku Thalmannammina subturbinata (Grzybowski) Pokorný 1951.

Definicję rodzaju Thalmannammina należy zastąpić następującym szerszym sformułowaniem: Skorupka wielokomorowa, ciasno zwinięta. Spirala ma kształt linii meandrycznej lub zygzakowatej. Ujście pojedyncze.

Zmieniający się kierunek przyrastania komór u rodzaju Thalmannammina naśladuje w pewnej mierze meandryczną linię narastania rurkowatej skorupki Glomospira glomerata Höglund. Szczególnym przypadkiem takiej meandrycznej linii jest kształt spirali określony w definicji Thalmannammina subturbinata (Grzyb.) Pokorný 1951.

Thalmannammina neocomiensis n. sp.

Fig. 1, Fig. 3 (5-8)

- 1953 Thalmannammina cf. subturbinata (Grzybowski); Hanzlikova E. tab. 6 fig. 2.
- 1959 Plectorecurvoides sp. Geroch: str. 118, tab. 12, fig. 12.
- Holotyp: fig. 1 (1, 2, 4-6).
- Pochodzenie holotypu: Lipnik k. Bielska, próbka L. 6/59, warstwy grodziskie (hoteryw).
- Występowanie: Karpaty, łupki cieszyńskie górne, warstwy grodziskie, wierzowskie, Igockie, jaspisowe (walanżyn — cenoman-?), okazy czeste.
- Materiał badany: ponad 150 okazów, przeważnie źle zachowanych.

Fig. 1. Thalmannammina neocomiensis n. sp.

- 1a, b, 2, 4a, b, 5a, b, 6a, b Holotyp, warstwy L. 6/59 (hoteryw), Lipnik **gr**odziskie

- 3a c Paratyp, warstwy lgockie (alb). Lipnik L. 51/59; 3c widoczna część spirali (komory O-R) dwuseryjna. 7a c Paratyp, warstwy grodziskie (hoteryw), Lipnik L.6/59, okaz znie-kształcony
- 8a h Paratyp, warstwy grodziskie (hoteryw), Lipnik L.6/59 8b, d, f, h kolejne części spirali w miarę odsłaniania przez szlifowanie; 8c, e wyłączone fragmenty spirali; 8a — komora z ujściami naprzeciwległy-mi; 8g — komora z ujściami ustawionymi pod kątem 90°; 8 h — komora embrionalna G.
- Fig. 1. Thalmannammina neocomiensis n. sp.
- 1a, b, 2, 4a, b, 5a, b, 6a, b Holotype, Grodischt beds (Hauterivian). Lipnik, sample L. 6/59 8a — h — Paratype, Grodischt beds (Hauterivian). Lipnik, sample L. 6/59 8b, d,
- f, h parts of the spiral successively appearing during preparation; 8c, e isolated fragments of the spiral; 8a chamber with apertures on opposite walls; 8g - chamber with apertures forming an angle of 90°
- 3a c Paratype, Lgota beds (Albian). Straconka, sample. 51/59 3c biserial part of the spiral is visible (chambers O-R)
- 7a c Paratype, Grodischt beds (Hauterivian). Lipnik, sample 6/59. Deformed specimen

8

W

X

Т

Т

53

Q

'n

Opis:

- A. Wygląd zewnętrzny: Skorupka mniej więcej kulista z odstającą od ogólnego konturu ścianą ujściową. Liczne komory zaznaczają się na ogół wyraźnie na powierzchni jako wieloboczne słabo wypukłe pola. Szwy są nieznacznie zagłębione i podkreślone zazwyczaj jaśniejszymi smugami. Ujście eliptyczne leży w zagłębieniu nieco powyżej podstawy ściany ujściowej. Powierzchnia skorupki jest zazwyczaj gładka.
- B. Budowa wnętrza¹: Workowate wnętrza komór łączą się kolejno krótkim kanałem. Kształt spirali sprawia wrażenie linii zygzakowatej lub meandrycznej (fig. 1, fig. 3 (2,5—8)). Poszczególne człony spirali u tego samego okazu obejmują po 4—3, niekiedy 2 komory (fig. 4 a, b, c). W tym ostatnim przypadku powstaje podobieństwo do spirali *Plectorecurvoides*.
- C. Materiał ścianki: Budulcem jest chalcedon i kwarc. Materiał drobnoziarnisty stanowi główny składnik, a grubszy materiał jest domieszką. Największe ziarna kwarcu osiągają do 40 mikronów.

Okaz nadtrawiony² w rozcieńczonym HF ma na powierzchni wyraźnie widoczne zarysy większych ziarn kwarcu różnej wielkości. Są one stosunkowo rzadko rozmieszczone wśród drobnoziarnistego cementu i wyrównane z powierzchnią skorupki.

Tabela (Table) 1

Duża średnica okazu Greatest diameter		Ilość komór w zwoju ze- wnętrznym Number of chambers in the outer part of the spiral	Długość osta- tniej komory Length of the last chamber	Długość pierwsze j komory zwoju zewnętrznego Length of the first chamber of the outer part of the spiral	
I	0,39 mm	13	0,15 mm	0,08 mm	
II	0,34 mm	12	0,11 mm	0,06 mm	
III	0,33 mm	14	0,12 mm	0,07 mm	
IV	0,33 mm	14	0,13 mm	0,06 mm	
$\mathbf{V}$	0,32 mm	15	0,10 mm	0,05 mm	
		•	•	•	

Wymiary 5 okazów Dimensions of 5 specimens

¹ Wnętrze widoczne po zanurzeniu okazu w płynie (olejek goździkowy etc.),

² Trawienie wykonujemy na szkiełku przedmiotowym powleczonym cienką warstewką parafiny. Okaz zańurzamy na kilka do kilkunastu sekund w kropli rozcieńczonego fluorowodoru, przenosimy do kropli wody i następnie suszymy. Powierzchnia nadtrawionego okazu po wysuszeniu bieleje, traci połysk i widoczne jest na niej wyraźnie zróżnicowanie materiału budującego skorupkę zależnie od jego odporności na działanie HF. Cement chalcedonowy staje się matowy, a ziarna kwarcu pozostają prawie bez zmiany, przez co wyraźnie można rozpoznać ich kształt i wielkość. Nadtrawione okazy tracą jednak znacznie na przeźroczystości i są potem mało przydatne do oglądania w immersji, natomiast dobrze nadają się do fotografii. Pochodzenie okazów nr I, II — Lipnik L. 51; nr III — Lipnik L. 65 (warstwy lgockie); nr IV, V — Lipnik L. 6 (warstwy grodziskie)

Specimens no I — II from locality Lipnik L. 51; no III from Lipnik L. 65 (Lgota beds, Albian); no IV, V from Lipnik L. 6 (Grodischt beds, Hauterivian)

D. Wymiary: Średnica skorupki 0,32-0,50 mm; przeważnie 0,4 mm; ilość komór widocznych od zewnątrz 12-15, przeważnie 13; wielkość komory embrionalnej (stwierdzono na trzech okazach) około 50 mikronów. Zwiększanie się wymiarów komór jest stopniowe i nieznaczne w miarę ich przyrostu.

Różnice między gatunkami

Thalmannammina subturbinata (Grzy-	Thalmannammina neocomiensis n. sp.			
bowski) Pokorný 1951	Spirala ma przebieg zygzakowaty lub			
Spirala ma przebieg meandryczny, skła- da się ona z półskrętów nawiniętych na przemian wokół dwu osi do siebie prostopadłych	meandryczny, lecz nie da się ująć w re- gułę układu dwu osi. Zwój zewnętrzny składa się z około			
prostopautych.	13 Komor.			
Zwój zewnętrzny składa się z około	Powierzchnia skorupki jest prawie			
10 komór.	gładka.			
Powierzchnia skorupki jest szorstka. Na powierzchni skorupki niewyraźnie odróżniają się poszczególne komory.	Poszczególne komory zaznaczają się na powierzchni skorupki jako wieloboki. Wymiary kolejnych komór zwiększaja się wolniej niż u Th. subturbinata.			

Rodzaj: Plectorecurvoides Noth 1952, emend. Geroch Genotyp: Plectorecurvoides alternans Noth 1952.

Wystepowanie: Karpaty, Alpy, Kaukaz, barem-turon.

Diagnoza: Skorupka wielokomorowa, ciasno zwinięta. Spirala zygzakowata, dwuseryjna. Ujście pojedyncze.

Dwuseryjny układ komór u prymitywnych form rodzaju Plectorecurvoides (P. irregularis n. sp.) może być lokalnie zaburzony w różnych etapach wzrostu okazu.

Plectorecurvoides alternans Noth

Fig. 3 (11, 15)

1952 Plectorecurvoides alternans Noth: str. 117-119, fig. 1, 2.

- 1953 Thalmannammina cf. subturbinata (Grzybowski); Hanzlikova E.: tab. 6, fig. 1, 4—7, non fig. 2, 3.
- 1955 Plectorecurvoides alternans Noth; Homola V., Hanzlikova E.: str. 389, tab. 7, fig. 6.
- 1957 Globivalvulinella grossheimi Bukalova: str. 185–188, fig. 1, 2.
- 1959 Plectorecurvoides alternans Noth; Geroch S.: str. 118, tab. 12, fig. 13, 14. 1960 P. alternans Noth; Geroch S.: str. 54, 129, tab. VII, fig. 4.

Występowanie: Karpaty, Alpy, Kaukaz, alb-turon, okazy rzadkie. Materiał: około 30 okazów. Część okazów zniekształconych wtórnie. Opis.

A. Wygląd zewnętrzny: Skorupka jest ciasno zwinięta, prawie kulista lub przypłaszczona bocznie; obszary pępkowe nieco asymetryczne. Szwy płaskie lub lekko zagłębione podkreślone są na niektórych okazach jaśniejszymi smugami. Szwy na bokach skorupki wychodza od pępków i są promieniste lub nieco wygięte i łączą się z charakterystycznym zygzakowatym szwem obwodowym. Zarysy komór mają kształt deltoidalny, zwężając się ku pępkom skorupki. Ostatnie 2 komory kończą się tępą krawędzią tworząc wspólnie załamaną ścianę czołową. Eliptyczne ujście skorupki leży nad podstawą ściany ujściowej w pobliżu miejsca zetknięcia 3 szwów. Powierzchnia skorupki jest przeważnie gładka.

- B. Budowa wnętrza: Komory liczne ułożone dwuseryjnie i ciasno zwinięte w 2-3 skręty nieco asymetrycznie. Oś zwinięcia zmienia nieznacznie swój kierunek w ciągu wzrostu okazu. Zewnętrzny skręt zasłania poprzednie. Woreczkowate wnętrza komór zwężają się w kierunku pępków skorupki i są kolejno połączone krótkim kanałem. Otwór wejściowy i otwór ujściowy każdego wnętrza komory są zorientowane mniej więcej prostopadle do siebie i leżą pod linią zygzakowatego szwu obwodowego.
- C. Materiał ścianki: Budulcem jest chalcedon i kwarc, a u niektórych okazów również ułamki spikul gąbek. Ziarnistość i rozmieszczenie materiału są podobne jak u *Th. neocomiensis* n. sp. opisanej wyżej.
- D. Wymiary: Średnica okazów 0,35–0,50 mm; grubość 0,27–0,45 mm; ilość komór zewnętrznego skrętu 12–14. Zwiększanie się wymiarów komór w miarę ich przyrostu jest stopniowe i nieznaczne.

Tabela (Table) 2

	Duża średnica okazu Greatest diameter	Grubość okazu Thickness	Ilość komór zewnętrznego skrętu Number of chambers in the final worl	Długość ostat- niej komory Length of the last chamber	Długość pier- wszej komory ostatniego skrętu Length of the first chamber of the final worl
I	0,44 mm	0,35 mm	13	0,20 mm	0,11 mm
II	0,40 mm	0,31 mm	12	0,21 mm	0,10 mm
III	0,40 mm	0,33 mm	13	0,19 mm	0,11 mm
IV	0,38 mm	0,29 mm	14	0,16 mm	0,09 mm
v	0,35 mm	0,30 mm	12	0,17 mm	0,09 mm

Wymiary 5 okazów Dimensions of 5 specimens

Pochodzenie okazów: nr I-V – Wilkowisko W. 217 (alb-cenoman?)

Specimens no I-V from locality Wilkowisko W. 217 (Albian-Cenomanian?)

Plectorecurvoides irregularis n. sp.

Fig. 2, fig. 3 (9, 10)

1959 Plectorecurvoides sp. Geroch: str. 118, fig. 11

Holotyp: okaz przedstawiony na fig. 2 (1, 2) fig. 3 (9).

- Pochodzenie holotypu: Lipnik L. 38, warstwy wierzowskie dolne, barem.
- Występowanie: Karpaty, warstwy wierzowskie, lgockie i jaspisosowe (barem-cenoman-?) okazy rzadkie.
- Materiał: około 20 okazów.

- 287 -

Fig. 2. Plectorecurvoides irregularis n. sp.

la – d, 2a – d – Holotyp, dolne warstwy wierzowskie (barem). Lipnik L. 38/59 3a — d — Paratyp, ciemne łupki (barem). Słotowa 120/58

4a — f — Paratyp ciemne łupki (barem-apt). Słotowa 121/58 a — f — kolejne części spirali widoczne w miarę odsłaniania przez szlifowanie. Komory ułożone dwuseryjnie z wyjątkiem komór U, V, W.

- Fig. 2. Plectorecurvoides irregularis n. sp.
- 1a d, 2a d Holotype. Lower part of Veřovice beds (Barremian). Lipnik,

- 3a d Paratype, dark shales (Barremian), Słotowa, sample 120/58
  4a f Paratype, dark shales (Barremian), Słotowa, sample 121/58
  a f Paratype, dark shales (Barremian), Słotowa, sample 121/58
  a f Parts of the spiral successively appearing during preparation, chambers biserially arranged with exception of chambers U. V. W

Opis (A i B dotyczą tylko holotypu):

- A. Wygląd zewnętrzny: Skorupka zaokrąglona gruba jest przypłaszczona na obszarach pępkowych, które są asymetryczne. Komory nieco wydęte ograniczone wyraźnymi szwami zaznaczają się na powierzchni skorupki jako deltoidalne lub wieloboczne pola. Na obwodzie widoczny jest charakterystyczny dla rodzaju *Plectorecurvoides* szew zygzakowaty. Ujście eliptyczne leży ponad podstawą ściany ujściowej w pobliżu zetknięcia 3 szwów. Ostatnie 2 komory kończą się tępą krawędzią tworząc wspólnie załamaną ścianę czołową. Powierzchnia skorupki jest szorstka.
- B. Budowa wnętrza. W skład zewnętrznego zwoju wchodzi 12 komór owalnych lub nerkowatych ustawionych dwuseryjnie, z wyjątkiem początkowej części tego zwoju, gdzie układ dwuseryjny jest zaburzony (komory R, S, T fig. 2 (2b), fig. 3 (9)).
- C. Materiał ścianki: Budulcem jest kwarc i chalcedon. Większość stanowi materiał o grubszym ziarnie, przeważnie 25—40 mikronów. Największe ziarna kwarcu osiągają 50 mikronów.
- D. Wymiary (na podstawie 20 okazów): Średnica skorupki 0,32—0,52 mm, grubość skorupki 0,25—0,38 mm; ilość komór zewnętrznego zwoju 12—16.
- U wagi: Plectorecurvoides irregularis n. sp. odznacza się zasadniczo dwuseryjnym układem komór jak u P. alternans Noth, z tą różnicą, że na krótkich odcinkach spirali i w różnych etapach jej wzrostu ustawienie komór nie stosuje się do tego wzoru., fig. 2 (2), fig. 3 (9) komory T, S, R; fig. 2 (4), fig. 3 (10) komory W, V, U.

Gatunek Pl. alternans ma dwuseryjny układ komór bez zaburzeń na całej długości spirali.

Dalsza różnica polega na kształcie komór, które u *P. irregularis* są przeważnie owalne, natomiast u *P. alternans* są rozszerzone w kierunku obwodu skorupki a zwężone ku jej pępkom.

KSZTAŁT SPIRALI OTWORNIC Z RODZAJÓW THALMANNAMMINA I PLECTORECURVOIDES

Porównanie kształtu spirali Thalmannammina i Plectorecurvoides możemy ułatwić, jeśli zastosujemy jednolity sposób graficznego przedstawienia tych spirali. Dla meandrycznej czy zygzakowatej spirali Thalmannammina podobnie jak dla zygzakowatej dwuseryjnej spirali Plectorecurvoides możemy wyznaczyć jedną główną oś zwinięcia. Taką główną osią np. dla gatunku Thalmannammina subturbinata jest prosta prostopadła do obu osi zwinięcia następujących po sobie półskrętów spirali, fig. 3 (1). Oś główna u gatunku Th. neocomiensis łączy miejsca załamywania się spirali i zmienia w pewnym stopniu swój kierunek w ciagu wzrostu okazu. U Plectorecurvoides oś ta przechodzi przez pępki, a jej kierunek ulega też niewielkiej zmianie w ciągu wzrostu okazu. Sposób graficznego przedstawienia spirali u tych otwornic polega na rozwinięciu spirali wokół wspomnianej wyżej głównej osi i wyrysowaniu ułożenia komór na płaszczyźnie kartki, która jest równoległa do kierunku głównej osi zwinięcia, fig. 3 (1—3). Załączone ilustracje, fig. 3, 4 przedstawiają wyrażone tym sposobem schematy spirali poszczególnych okazów Th. neocomiensis, Th. subturbinata, Plectorecurvoides irregularis i P. alternans. Schematy ułatwiają zorientowanie się w ilości komór oraz ich rozmieszczeniu w poszczególnych członach spirali. Ponadto zwracają uwagę na związek między Th. neocomiensis a Plectorecurvoides; u niektórych okazów Thalmannammina neocomiensis n. sp. na krótkich odcinkach spirali pojawia się dwuseryjny układ komór, który w pełni występuje u Plectorecurvoides. W tym ujęciu Plectorecurvoides mógłby być pochodną rodzaju Thalmannammina, zwłaszcza żę ten ostatni jest geologicznie starszy, jak to wynika z materiałów karpackich¹.

PORÓWNANIE BUDOWY OTWORNIC Z RODZAJU RECURVOIDES, THALMANNAMMINA I PLECTORECURVOIDES

W. Maync (1952, 1959) i J. Ziegler (1959) w swych pracach reprezentuja odmienne stanowiska co do znaczenia kształtu spirali jako kryterium w systematyce Lituolidae. J. Ziegler (1959, str. 118) w zaproponowanym kluczu do oznaczania lituolidów nie uwzględnił rodzaju Thalmannammina (Pokorný 1952) oraz wykluczał przynależność rodzaju Plectorecurvoides do rodziny Lituolidae. Jak wyżej wspomniano, badania fliszowych lituolidów z dolnej kredy Karpat wskazują na powiązanie tego rodzaju otwornic z dolnokredowymi formami Thalmannammina. Świadczy o tym pojawianie się alternującego ułożenia komór u niektórych okazów Thalmannammina neocomiensis n. sp., fig. 1 (3), fig. 3 (7, 8). W tym świetle rodzaj Plectorecurvoides należałoby zaliczyć do rodziny Lituolidae zgodnie ze stanowiskiem R. Notha (1952) i V. Pokornego (1958). Przynależność rodzaju Thalmannammina do Lituolidae nie była kwestionowana. Chcąc uwzględnić te rodzaje w obrębie rodziny Lituolidae trzeba jako kryterium wyróżnienia przyjąć kształt spirali (sposób zwinięcia skorupki).

Jeśli uznamy rodzaje Haplophragmoides, Recurvoides, Thalmannammina i Plectorecurvoides jako równorzędne jednostki systematyczne, to łatwiej byłoby je ulokować w zaproponowanym przez W. Maynca (1952) "kluczu do lituolidów" w obrębie podrodziny Haplophragmoidinae. W tym kluczu jest bewiem kształt spirali wykorzystany jako jedna z ważniejszych cech rodzajowego rozdzielenia w obrębie Lituolidae.

Rozróżnienie rodzajów Recurvoides, Thalmannammina i Plectorecurvoides (oraz wyróżnienie dwu mniejszych jednostek w obrębie rodzaju Recurvoides) oparte na podstawie kształtu spirali mogłoby być wyrażone następująco:

Skorupka ciasno zwinieta, ujście pojedyncze.

- Budowa streptospiralna (sensu Höglund 1947, Ziegler 1959) Recurvoides
  - grupa Recurvoides contortus Höglund, kierunek osi zwinięcia zmienia się nagle o kąt zbliżony do 90° (Höglund 1947). Zmiana następuje 1-3 razy w ciągu wzrostu okazu.
  - (2) grupa Recurvoides trochamminiforme, H öglund, kierunek osi zwinięcia zmienia się ciągle nieznacznie, tak

¹ H. Hagn (1960, str. 101) na podstawie materiałów bawarskich zwraca uwagę na możliwość wyprowadzenia rodzaju *Thalmannammina* od *Plectorecurvoides*. To przypuszczenie trudno byłoby pogodzić ze stwierdzeniem w materiale karpackim obecności rodzaju *Thalmannammina* już w osadach walanżynu, a rodzaju *Plectorecurvoides*, i to w formie prymitywnej, dopiero począwszy od baremu. Okazy odpowiadające typowym *P. alternans* znajdujemy dopiero od albu.

σz

5

Μ

 $\sigma \circ$

Q C

s o

UO

WQ

Yo

G

Iσ

Н

0²

6

ΝØ

ΟP

O R

οт

٧a

χα

νz

11

12

13

4

cσ

Q

PC

15

14

_ (

Û)

1a,	b		Meandryczna spirala Thalmannammina subturbinata (Grzybowski) Pokorný;1b — spirala przeniesiona na płaszczyznę po rozwinięciu według osi głównej; linia przerywana — oś główna; linie kropkowa-
2a,	b		Zygzakowata spirala Thalmannammina neocomiensis n. sp., objaśnie- nie jak dla 1a. b
3a, 4	b		dwuseryjna spirala Plectorecurvoides, objaśnienie jak dla 1a, b Thalmannammina subturbinata (G r z y b.). Okaz przedstawiony u V. Po-
5		—	<i>k</i> or n eg o (1951, str. 474, fig. 1, 2), zewnętrzna częsc spirali, komory Z-O <i>Th. neocomiensis</i> n. sp. Fig. 1 (1, 2, 4–6). Część spirali widoczna od zewnatrz (komory Z-N)
6			Th. neocomiensis n. sp. Fig. 1 (8a-h). Cała spirala; Z-O komory ze- wnętrznej części spirali, N-G komory wewnętrznej części spirali; G-ko- mora embrionalna
7			Th. neocomiensis n. sp. Fig. 1 (3a-c). Część spirali widoczna od ze- wnątrz komory Z-N; rozmieszczenie komór O, P, Q, R i V, W, X przy- pomina dwusorwina spirala Plastoracymucidas
8		_	<i>Th. neocomiensis</i> n. sp. Fig. 1 (7a-c). Komory Z-N tworzą zewnętrzną część spirali; komory M-J należą do wewnętrznej części spirali. Komory N, O, P, Q ułożone sa dwuseryjnie
9 10			Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Część spirali widoczna od zewnątrz; układ komór T, S, R nie jest dwuseryjny Pl. irregularis Fig. 2 (4a-f). Komory ułożone dwuseryjnie z wyjątkiem
11			komór U, V, W
12^{11}		_	komora z ujściami na przeciwległych ścianach
13			komora z ujściami ustawionymi pod kątem około 90°
14			kilka komór Thalmannammina neocomiensis n. sp.
15	_		kilka komór Plectorecurvoides alternans Noth
Fig.	3.	Sc	hemes of the arrangement of chambers in the spiral of Thalmannammi-
4		na	and Plectorecurvoides
T			Pokorný
			1a — meander-like arrangement of chambers: 1b — meander-like spi-
			ral presented on the plane after development around the main axis.
			Broken line — main axis; dotted line — two axes perpendicular to each other according to Pokorný 1951
2			Zigzag-like spiral of Thalmannammina neocomiensis n. sp. Explanation as for 1a, b
3			zigzag-like diserial spiral of <i>Piectorecurvoides alternans</i> Noth, Ex-
4			Thalmannammina subturbinata (Grzyb.). Specimen presented in V. Pokorný 1951, p. 474, Fig. 1, 2. The outer part of the spiral,
5			chambers Z-O Th. neocomiensis n. sp. Fig. 1 (1, 2, 46). The outer part of the
6			The neocomiensis n sp Fig 1 (8a-h) Whole spiral: Z-O chambers of
Ū			the outer part of the spiral; N-G chambers of the inner part of the spiral; G proloculus.
7		_	Th. neocomiensis n. sp. Fig. (3a-c). The outer part of the spiral, cham- bers Z-N; the arrangement of the chambers O, P, Q, R, and V, W, X
Q			The magazine respectively and the second sec
0			of the spiral chambers M-I belong to the inner part of the spiral:
			- the spine, and boild in a sciong to me much put of the spine,
9			chambers Q, P, O, N arranged biserially
			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers
			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R
			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial
10			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with
10			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with exception of U, V, W ones. Pl. elters was N at h. Chambers biserially arranged
10 11			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with exception of U, V, W ones. Pl. alternans N oth. Chambers biserially arranged. Chambers in which the both exception of L, Chambers of L, Chambers biserially arranged.
10 11 12			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with exception of U, V, W ones. Pl. alternans N ot h. Chambers biserially arranged. Chamber in which the both apertures are lying approximately on opposite walls
10 11 12 13			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with exception of U, V, W ones. Pl. alternans N ot h. Chambers biserially arranged. Chamber in which the both apertures are lying approximately on opposite walls Chamber in which axes of both apertures are forming an angle of about 90°
10 11 12 13 14			chambers Q, P, O, N arranged biserially Plectorecurvoides irregularis n. sp. Fig. 2 (1a-d, 2a-d). Z-O chambers of the outer part of the spiral. The arrangement of chambers T, S, R is not biserial Pl. irregularis n. sp. Fig. 2 (4a-f). Chambers biserially arranged with exception of U, V, W ones. Pl. alternans N ot h. Chambers biserially arranged. Chamber in which the both apertures are lying approximately on opposite walls Chamber in which axes of both apertures are forming an angle of about 90° some chambers of Th. neocomiensis n. sp.

19*

- 292 -

że po kilku skrętach jej kierunek jest mniej więcej prostopadły do kierunku początkowego (Höglund 1947). Spirala meandryczna lub zygzakowata (2-4 komory w poszcze-

gólnych członach spirali).

Thalmannammina

Spirala zygzakowata (dwuseryjna). Formy prymitywne nie wykazują pełnej regularności

Plectorecurvoides

Kształt spirali Lituolidae możemy rozróżnić oglądając okazy w immersji. Widzimy wówczas wnętrza komór i ich połączenia (fig. 1, 2). W pewnym związku z kształtem spirali pozostaje rozmieszczenie obu ujść u kolejnych komór okazu. Związek ten nie zawsze daje się łatwo wyrazić. Jeśli jednak zestawimy obok siebie okaz Haplophragmoides, okaz Recurvoides z grupy R. contortus, okaz Thalmannammina neocomiensis, Th. subturbinata i Plectorecurvoides, to możemy wyróżnić u nich komory dwu typów:

- komory, u których oba ujścia leżą mniej więcej naprzeciw siebie fig. 3 (12), fig. 1 (8a);
- (2) komory, które mają oba ujścia ustawione bocznie pod kątem ostrym lub zbliżonym do prostego, fig. 3 (13), fig. 1 (8g).

Okaz Haplophragmoides ma tylko komory typu (1). U okazu Recurvoides z grupy R. contortus obok licznych komór typu (1) występują spo-

Fig. 4. Związek pomiędzy formami ułożenia komór u Thalmannammina neocomiensis, Thalmannammina subturbinata i Plectorecurvoides alternans 4 a, b, c — Formy ułożenia komór w spirali okazu Thalmannammina neocomiensis. Najczęściej występuje forma 4a.
4 d — układ komór który występuje w całej spirali u okazu Plectorecurvoides alternans.
4 e — układ komór najczęściej spotykany w spirali okazu Thalmannammina neora subturbinata
Fig. 4. Connections between the types of the arrangement of chambers in the spiral of Thalmannammina neocomiensis, Th. subturbinata and Plectorecurvoides alternans.
4 a, b, c — types of the arrangement of chambers in the spiral of the specimen Thalmannammina neocomiensis. The type 4a is common.
4 d — type of the arrangement of chambers in the whole spiral of a specimen of Plectorecurvoides alternans.
4 e — type of the arrangement of chambers in the spiral of a specimen of type of the arrangement of chambers in the spiral of a specimen of type of the arrangement of chambers in the spiral of a specimen of type of the arrangement of chambers in the spiral of a specimen of Plectorecurvoides alternans.

4 e — type of the arrangement of chambers common in the spiral of a specimen of Thalmannammina subturbinata.

radycznie komory typu (2) np. *Recurvoides* sp. Pokorný 1953, str. 12, fig. 5 (komora T) fig. 6 (komory T, R). Za pośrednictwem tych właśnie komór następuje nagła zmiana kierunku osi zwinięcia skorupki.

Okaz Thalmannammina neocomiensis zawiera obok komór typu (1) także częste komory typu (2), które łączą kolejne człony spirali, fig. 1 (8), komory V, T, Q, O, N, L, J i fig. 3 (14); fig. 4 a, b, c. U okazu Plectorecurvoides alternans Noth mamy już wyłącznie komory typu (2), fig. 3 (15), ustawione naprzemianlegle (fig. 4 d).

Okaz Th. subturbinata ma przeważnie komory typu (2), których układ przedstawia Fig. 3 (4); Fig. 4 e.

ZASIĘG STRATYGRAFICZNY RODZAJÓW THALMANNAMMINA I PLECTORECURVOIDES

Okazy zaliczone do rodzaju Thalmannammina (Th. neocomiensis n. sp.) pojawiają się w Karpatach w łupkach cieszyńskich górnych (walanżyn), fig. 5. Rodzaj Thalmannammina przechodzi do górnej kredy i trzeciorzędu.

	1				
Recent					
Neogene					
Oligocene		-		_	_
Eocene		?'			
Paleocene					
Senohian	? * 3				
Turonian					Γ
Cenomanian	?		 ♦		
Albian					5
Aptian					
Barremian			4		
Hauterivian		2			
Valanginian					
Jurassic	1.				

Fig. 5. Zasięg pionowy rodzajów Recurvoides, Thalmannammina i Plectorecurvoides Vertical range of the Genera Recurvoides, Thalmannammina and Plectorecurvoides

- 1 Recurvoides
- 2 Thalmannammina neocomiensis n, sp.
- 3 Th. subturbinata (Grzybowski) Po-— korný
- 4 Plectorecurvoides irregularis n. sp.
- 5 P. alternans Noth

Pierwsze formy zaliczone do rodzaju Plectorecurvoides (P. irregularis n. sp.) znajdujemy w Karpatach w profilu geologicznym, począwszy od warstw wierzowskich dolnych (barem). Typowe okazy P. alternans pojawiają się jednak dopiero w warstwach lgockich (alb) i przechodzą do niższej części warstw godulskich (cenoman-turon).

Katedra Geologii Uniwersytetu Jagiellońskiego Kraków

WYKAZ LITERATURY

REFERENCES

- Bartenstein H. 1952, Taxionomische Bemerkungen zu den Ammobaculites, Haplophragium, Lituola und verwandten Gattungen (For.). Senckenbergiana 33, Frankfurt am Main.
- Bukalova G.V. (1957), On a new genus of Foraminifera from Albian deposits of the North-Western Caucasus. Summary. Dokłady Akad. Nauk SSSR, 114, 1, Moskwa.
- Earland A. (1934), Foraminifera, Part III. The Falklands Sector of the Antarctic (excluding South Georgia). Discov. Rep. 10, Cambridge.
- Geroch S. (1959), Stratigraphic significance of arenaceous Foraminifera in the Carpathian Flysch. Paläont. Z., 33, 1/2, Stuttgart.
- Geroch S. (1960), Zespoły mikrofauny z kredy i paleogenu serii śląskiej w Beskidzie Śląskim. Microfaunal assemblages from the Cretaceous and Paleogene Silesian Unit in the Beskid Śląski Mts (Western Carpathians). Inst. Geol., Biul. 153, Warszawa.
- Grzybowski J. (1897), Otwornice pokładów naftonośnych okolicy Krosna. Rozpr. Akad. Um., 33, Kraków.
- Hagn H. (1960), Die stratigraphischen, paläogeographischen und tektonischen Beziehungen zwischen Molasse und Helvetikum im östlichen Oberbayern. Geologica Bavarica, 44, München.
- Hanzliková E. (1953), Micropaleontological-Stratigraphical Evaluation of the Bore Žukov NP 15. Sborn ústř. úst. geol., XX—1953, odd. paleont. Praha.
- Homola V., Hanzliková E. (1956), Biostratigraphical, Tectonical and Lithological Studies in the Tesin District. Sborn. ústr. ust. geol. XXI—1954, odd. paleont. Praha.
- Höglund H. (1947), Foraminifera in the Gullmar Fjord and the Skagerak. Zool. Bidr. Uppsala, 26, Uppsala.
- Matejka A., Roth Z. (1956), Geologie magurského flyše v severním povodi Váhu mezi Bytčou a Trenčinem. *Rozpr. ústř. úst. geol.,* 22, Praha.
- Maync W. (1952), Critical Taxonomic Study and Nomenclatural Revision of the Lituolidae based upon the Prototype of the Family, Lituola nautiloidea Lamarck 1804. Contr. Cushm. Found. Foram. Res. 3, Washington.
- Maync W. (1959), Bemerkungen zur Systematic der Lituolidae. Paläont. Z. 33, 4, Stuttgart.
- Noth R. (1952), Plectorecurvoides eine neue Foraminiferengattung. Verh. geol. Bundesanst. 3, Wien.
- Pokorný V. (1951), Thalmannammina n. g. (Foraminifera) z karpatského flyse. Sborn. ústř. úst. geol. XVIII, Praha.
- Pokorný V. (1953), The Microstratigraphical Position of the Heršpice Gravels in the Eocene of the Ždanice Series (with a Description of the Foraminifera of the Neighbouring Clays), Bull. intern. Ac. tchéque sc., LII, 28. Praha.
- Pokorný V. (1958), Grundzüge der zoologischen Mikropaläontologie, Bd. I VEB Deutsch. Verlag d. Wiss., Berlin.
- Ziegler J.H. (1959), Lituola grandis (Reuss) aus dem Untermaastricht der Bayerischen Alpen. Ein Beitrag zur Systematik und Stammesgeschichte der Lituolidae (Foram). Paleontographica Abt. A., Bd 112, Liefg. 1-4, Stuttgart.

Abstract. This paper describes 3 species of the foraminiferal Family Lituolidae:

Thalmannammina neocomiensis n. sp.

Plectorecurvoides irregularis n. sp.

Plectorecurvoides alternans Noth

A new diagnosis of the genus *Thalmannammina* has been proposed and connections between *Thalmannammina* and *Plectorecurvoides* have been shown. An attempt has been made to illustrate the coiling of above mentioned genera.

Description of the Foraminifera

Thalmannammina Pokorný 1951, emend. Geroch

Genotypus: Haplophragmium subturbinatum Grzybowski 1898. Stratigraphic range: Valanginian-Eocene.

Diagnosis: (after V. Pokorný 1951) "Test characterized by the multiple curving of the growth axis in a U-shape according to two axes perpendicular to each other. Aperture single at the base of the last formed chamber".

The diagnosis of Thalmannammina as proposed by $P \circ k \circ r n \circ how$ ever is not wide enough to comprise the variability observed in this genus of arenaceous Foraminifera. Particularly, stressing the importance of "the two perpendicular axes" in this diagnosis limits its applicability. This feature however could be used in the diagnosis of the species Thalmannammina subturbinata (Grzybowski) Pokorn $\circ$ 1951.

The diagnosis of the genus Thalmannammina should be changed as follows:

Test many chambered, close coiled. Spiral meander-like or zigzag--like. Aperture single.

The arrangement of the growth-line in *Thalmannammina* reminds the shape of *Glomospira* glomerata. The shape of the spiral determined in the diagnosis of *Thalmannammina* subturbinata is a special case of such a meandric spiral.

Thalmannammina neocomiensis n. sp.

Fig. 1

1953 Thalmannammina cf. subturbinata (Grzybowski); Hanzlikova E. tab. 6, fig. 2.

1959 Plectorecurvoides sp. Geroch: p. 118, tab. 12, fig. 12

Holotypus: specimen figured on Fig. 1 (1,2, 4-6) deposited in Department of Geology, Jagellonian University, Kraków.

Stratum typicum: Hradište (Grodischt) beds, Hauterivian.

Locus typicus: Lipnik near Bielsko, Carpathians, sample L. 6/59. Occurrence: Carpathians, Valanginian-Cenomanian-?, specimens common.

Material: over 150 specimens on the whole badly preserved.

Description.

A. External appearance. Test subglobular with protruding apertural face. Chambers numerous marked on the surface of the test as polygonal and slightly convex areas. Sutures moderately depressed or flat. Elliptical aperture situated in a depression at the base of the last chamber or slightly above it. Surface of the test nearly smooth.

- B. Interior ¹. Chamber interiors bag- shaped and connected with short tubes. The spiral reminds zig-zag or meandric line. Each segment of the spiral of the same specimen comprises 4—3, sometimes 2 chambers (Fig. 4 a, b, c). In the last case the spiral resembles that of the *Plectorecurvoides*.
- C. Wall structure: Wall agglutinated composed of chalcedony and fine quartz grains mixed with larger ones ranging up to 40 microns. Specimens treated with diluted hydrofluoric acid display on their surface the presence of quartz grains embedded in fine grained cement which forms the smooth surface of the test.
- D. Dimensions: diameter 0,32-0,50 mm; mean 0,40 mm; the outer part of the spiral consists of 12-15 chambers, mainly 13, increasing very gradually in size as added; proloculus diameter ca 50 microns (measured on 3 specimens). Dimensions of 5 specimen see Polish text p. 284.

Differences between species

Thalmannammina subturbinata Thalmannammina neocomiensis Spiral meandric consists of U-shaped Spiral zigzag-like or meandric not folsegments arranged according to two lowing the pattern of two perpendicuaxes perpendicular to each other lar axes The outer part of the spiral consists The outer part of the spiral consists of ca 10 chambers of ca 13 chambers Surface slightly rough Surface nearly smooth On the surface of the test it is hardly Sutures moderately depressed or flat possible to distinguish the individual marking the chambers as polygonal areas on the surface of the test. chambers Differs also from Th. subturbinata in having a smaller increase in chambers size

Plectorecurvoides Noth 1952, emend Geroch

Genotypus: Plectorecurvoides alternans Noth 1952 Stratigraphic range: Barremian-Turonian Diagnosis: Test many chambered close coiled Spi

Diagnosis: Test many chambered, close coiled. Spiral zigzag-like, biserial. Aperture single.

The diagnosis of the genus *Plectorecurvoides* should be completed as follows: In primitive forms of Plectorecurvoides the biserial arrangement of chambers can be disturbed locally in different phases of growth of the test.

Plectorecurvoides alternans Noth

Fig. 3 (11, 15)

Synonyms in Polish text Occurrence: Carpathians, Alps, Caucasus, Albian-Turonian. Material: over 30 specimens Description:

¹ Interior visible after immersion of the specimen (clove oil etc.).

- A. External appearance. Test nearly planispiral, biumbilicate, subglobular or moderately flattened. Sutures slightly depressed rather indistinct. Side sutures radial or curving backward particularly between the last chambers; the peripheral one forming a zig-zag line. Chambers deltoidal in outline. The two last chambers form a concave front face rimmed by an angular edge. Aperture elliptical slightly above the base of the last chamber near the contact of the three sutures. Surface generally smooth.
- B. Interior. Chambers numerous, biserially arranged and closely coiled into 2-3 whorls nearly planispiral. The preceding whorl covered by the final one. Bag-shaped chamber interiors connected successively by short tubes oriented under a right or acute angle to each other.
- C. Wall structure. Test agglutinated of quartz, chalcedony and in some specimens with admixture of sponge spicules. Quartz grains up to 40 microns in size.
- D. Dimensions: Diameter 0,35-0,50 mm; thickness 0,27-0,45 mm; last whorl consists of 12-14 chambers increasing very gradually in size as added.

Plectorecurvoides irregularis n. sp.

Fig. 2, Fig. 3 (9, 10))

1959 Plectorecurvoides sp. Geroch: p. 118, fig. 11.

- Holotypus: specimen figured on Fig. 2 (1, 2) deposited in Department of Geology, Jagellonian University, Kraków.
- Stratum typicum: Lower Veřovice (Wernsdorf) beds (Barremian). Locus typicus: Lipnik near Bielsko, Carpathians, sample L. 38/59 Occurence: Carpathians Barremian-Cenomanian-?; rare specimens. Material: ca 20 specimens.
- Description (A and B concern the holotype only):
- A. External appearance: Test asymetrically biumbilicate, somewhat flattened, on the periphery rounded and in lateral view nearly circular. Chambers faintly inflated, sutures indistinct; peripheral suture forming a zig-zag line. Aperture elliptic situated in a depression at the base of the last chamber near the contact of 3 sutures. The two last chambers form a concave front face rimmed by an angular edge. Surface of the test rough.
- B. Interior. Last whorl consists of 12 chambers oval or reniform arranged biserially with the exception of earlier part where the biserial arrangement is disturbed (chambers R, S, T) on Fig. 2 (2b), 3 (9).
- C. Wall structure. Wall made up of quartz and chalcedony. The bulk of quartz grains have the dimension of 25-40 microns.
- D. Dimensions: (20 specimens). Diameter 0,32--0,52 mm; thickness 0,25-0,35 mm: last whorl contains 12-16 chambers.

The specimens determined as *Plectorecurvoides irregularis* n. sp. differ from those of *P. alternans* in having the biserial arrangement of chambers locally disturbed in different phases of growth of the test. [Fig. 2 (2), Fig. 3 (9) chambers T, S, R; Fig. 2 (4), Fig. 3 (10) chambers W, V, U]. Chamber interiors are oval or reniform in shape. The surface of the test is rough. General shape of test is very variable.

Remarks

The comparison of the spiral in Thalmannammina and Plectorecurvoides can be facilitated by an uniform graphical presentation. One principal axis of coiling exists both in the meandric or zig-zag like spiral of Thalmannammina and in the biserial spiral of Plectorecurvoides. E. g. in the species Th. subturbinata the principal axis is perpendicular to the both axes of the consecutive semicircles of the spiral. In the Th. neocomiensis the principal axis connects the points at which the spiral changes its course. In Plectorecurvoides the principal axis passes through the umbilici.

The graphical presentation of the spiral in these foraminifera consists in developing of the spiral and marking the position of the chambers in the plane of the drawing which is parallel to the principal axis of coiling.

Fig. 3 presents schematic drawings of spirals of specimens of the *Th. subturbinata, Th. neocomiensis, Plectorecurvoides alternans and P. irregularis.* These schemes are showing the number of chambers and their position in the individual segments of the spirals. Moreover they are directly showing the relation between *Thalmannammina neocomiensis* and *Plectorecurvoides.* Some specimens of *Th. neocomiensis* show biserial arrangement of chambers in short portions of the spiral. This pattern is fully developed in P. alternans. In this aspect Plectorecurvoides can be derived from the genus *Thalmannammina* as the latter is geologically older ¹.

Recent papers by W. Maync (1952, 1959) and J. Ziegler (1959) are presenting two opposite views on the significance of the shape of the spiral as a criterion in systematics of Lituolidae. J. Ziegler (1959, p. 118) did not include the genus Thalmannammina (Pokorný 1952) in his key for determination of Lituolidae and excluded genus Plectorecurvoides from the family Lituolidae. Studies on the Lituolidae from the Neocomian Flysch of the Carpathians indicate the possibility of the derivation of Plectorecurvoides from the Lower Cretaceous forms of Thalmannammina. Such features as the appearance of alternating arrangement of chambers in some specimens of Thalmannammina neocomiensis Fig. 1 (3), Fig. 3 (7, 8) are supporting this view. Therefore the genus Plectorecurvoides should be placed in the family Lituolidae according to the opinion of R. Noth (1952) and V. Pokořný (1958).

The genera Haplophragmoides, Recurvoides, Thalmannammina and Plectorecurvoides as equivalent systematic units would be easier to place in the "key for Lituolidea" proposed by W. Maync (1952) within the family Haplophragmoidinae. The Maync's key uses the shape of the spiral as one of the important criteria for determination of genera within Lituolidea.

The distinction of the genera Recurvoides, Thalmannammina and Plectorecurvoides (and of two smaller units within the genus Recurvoides) based on the shape of the spiral is presented in the following scheme:

¹ H. Hagn (1960, p. 101) supposes that genus *Thalmannammina* derives from *Plectorecurvoides*. This seems to be hardly tenable, for *Thalmannammina* had been found also in the Valanginian sediments (Carpathians) and a primitive form of *Plectorecurvoides* made its first appearance in the Barremian.

Test closely coiled, aperture single:

Streptospiral (sensu Höglund 1947, Ziegler 1959):

Recurvoides

- group Recurvoides contortus Höglund, the alteration of the spiral axis takes place suddenly and implies a twist of 90° (Höglund 1947). The change takes place 1—3 times during the growth of the specimen.
- (2) group Recurvoides trochamminiforme Höglund, the axis of the spiral turns successively during the whole period of growth of the test, with the result that the spiral plane after some volutions forms a right or even acute angle to the plane of the first coil (Höglund 1947).

Spiral meandric or zig-zag like (4-2 chambers in each segment of the spiral):

Thalmannammina

Spiral zig-zag like, biserial; primitive forms not quite regular:

Plectorecurvoides

The shape of the spiral in Lituolidae can be determined easily in immersion, when the interior of the chambers and their connections are visible (Fig. 1, 2). The position of the two apertures of the successive chamber interiors of the specimen is related to some extent with the character of the spiral. Comparing specimens of Haplophragmoides, Recurvoides (ex group R. contortus), Thalmannammina neocomiensis and Plectorecurvoides one can distinguish in them two types of chamber interiors:

- (1) chamber interiors in which both apertures are lying approximately on opposite walls Fig. 3 (12), Fig. 1 (8a).
- (2) chamber interiors in which both apertures are oriented either at a right or at an acute angle Fig. 3 (13), Fig. 1 (8g).

Only chambers of the first type are present in the test of Haplophragmoides. In specimens of Recurvoides of group R. contortus a few chambers of the second type are present besides numerous ones of the first type (e. g. Recurvoides sp. Pokorný 1953, p. 12, Fig. 5, chamber T, Fig. 6, chambers T, R). These chambers are just the points of a sudden change of direction of the axis of coiling.

Thalmannammina neocomiensis contains besides chambers of the first type also numerous chambers of the second type which are connecting the individual segments of the spiral [Fig. 1 (8), chambers V, T, Q, O, N, L, J; Fig. 3 (14), Fig. 4 a, b, c].

In Plectorecurvoides alternans the test is composed exclusively of chambers of the second type, Fig. 3 (14), Fig. 4 d.

In Th. subturbinata there are mostly the chambers of the second type (Fig. 3 (4), the arrangement of which is shown in Fig. 4 e.

Vertical range of the genera Thalmannammina and Plectorecurvoides

The specimens determined as *Thalmannammina neocomiensis* n. sp. appear in the Carpathians in the Upper Cieszyn shales (Valanginian) Fig. 4. The Genus *Thalmannammina* persisted into the Palaeogene.

Its upper range-limit is unknown. Primitive forms determined as Plec-torecurvoides irregularis n. sp. has been found in the Carpathians already in the lower Verovice beds (Barremian). Typical specimens of *P. alternans* appear in the Lgota beds (Albian) and persisted into the Lower Godula beds (Cenomanian — Turonian).

translated by R. Unrug

Department of Geology Jagellonian University Kraków